

Učitel se přenesl zpátky na katedru a posadil se. „Kočkyř by nikdy neměl útočit první,“ vysvětloval.

Ria, Henry, Ed a Said vzrušeně diskutovali a Nova by si taky ráda s někým promluvila, ale Gustav jen znuděně listoval v knize. Nevypadalo to, že by ho souboj nějak zvlášť zajímal.

„A co bychom teda měli dělat?“ zeptala se pana Marla.

„Klid, prosím!“ uklidňoval učitel své žáky. Všichni zmlkli a napjatě vzhledli.

„Proti zkušené kočce máte šanci, jen pokud se stáhnete do obrany. V okamžiku útoku jsme zranitelné. Novo, postav se, prosím. Předvedu to na tobě. Zkus mě chytit za kůži na šíji, přesně jako Ed. Ale počkej, až na tebe skočím. Připravena?“

Nova přikývla a vstala. Dokonce i Gustav odložil knihu a zvědavě přihlížel.

Nova se postavila proti panu Marlovi. Kocour vyčkával na katedře a pozorně ji sledoval hnědýma očima. Tiše prskl, napnul svaly a skočil. Nova si uvědomila, že míří na její rameno. Nebála se a zcela automaticky vystřelila proti kocourovi vpřed levačkou a současně pravou rukou chytila pana Marla za týl. Ucítila v dlani hebkou srst a teplou kůži. Už se zdálo, že zvítězila.

Kocour ochabl, ale ve zlomku sekundy se vymkl ze sevření, skočil na zem a začal dívce drápy do nohy. Nova se zapotácela a zprudka dosedla Gustavovi na klín.